

И си хрупа сладко сладко
Крехкитѣ листа
До гдѣ Мурджо върху него
Съ яростъ врѣхлѣтя.

Хукна пощурѣлъ тогава —
Дръжте се крачка! . . .
Но кждѣ е, Боже мили,
Малката врачка ?

Три пѣти прѣкоса двора
Надлъжъ и на ширѣ
Дордѣ Мурджо го здавичка
Въ плета най-подирѣ.

Викъ до Бога той нададе
Прѣвъ и сетенъ пѣтъ
И вѣвъ Мурджовитѣ лапи
Спре му се гласѣтъ.

Прѣзъ дупката живѣ ни мъртавъ ъ
Едва се проврѣ
И прѣдъ кѣщата си малка
Мъртавъ се прострѣ. — Б. Ф.

